

Vtq; marito liceat recipere dotē a patre uxoris q̄ est vſurari⁹. R^o fm̄ Wil. Si pater non ſufficit ad ſoluendū ea q̄ h̄; de vſuris. a marit⁹ ſciēs veritate; vſ h̄is ignoſcētā crāſſam oſtraxit cū filia nō debet recipere dotē a tali patre. Si autē nō putabat ſocū eē vſurariū vſ al̄s eē ſoluēdo; qui tū non erat p̄t dotē in ſolidū recipere lic; poſtmodum ſciat veritatē. Nec Wil. Tuti⁹ tū dicit q̄ ſciēs veritatē nō recipiat dotē; aut ſi recepit; reſtituat illi quib⁹ pater tenet. A. Doct⁹ ſi accipit res ab vſurario. p. l. o. miſſionā acq̄ſitas ut ſ. q. xij. in additōe. ver. ſed ad darioem al̄s nō videt teneri ſi habuit bonā ſidē cū recipiat ex titulo oneroſo fm̄ eū dē Wil. a in ſum. eo. ti. q. l. vj. Et facit q̄ dicitur eſt ſ. Reſtitutio. j. q. xij. in additōe. ver. Iſtē null⁹ Si autē in veritate ſocer ſ alijs bonis eſt ſufficiēs ad ſoluendū; tūc gener indubitātē potest dotē recipere. D.

Vtq; liceat creditōi recipere debitum q̄ ab vſurari⁹ debet. R^o fm̄ Wil. Si bona ſive crediti ei pecuniā ut ex illa cōmodū ſuū faceret; a lucrādo forte ex ea ſe liberaret; recipere p̄t q̄ mutauit etiā ſi ille al̄s nō ſufficit vſuras ſolueret. Si ſo alia cā crediti. puta ad ludēdū in alea. vſ ad dandū meretri ci aut hiſtrioni nō debet debitū ab illo recipere q̄ nec vſuras exortas ſufficit reſtituere. A. Iſtē in dicta. q. l. vj. Et ſatis p̄t apprehendi ex dictis ſ. Reſtitutio. j. q. xij. in addi. ſ. Iſtē null⁹ D.

Vtq; illi quib⁹ debet ex contractu vel q̄ſi aut ex maleficio vſ q̄ſi; poſſint hoc recipere ab vſurario. R^o fm̄ Wil. ſic. dū tū rem ipſā vſurariā nō recipiāt. Et idē dicēdū de quocūq; raptore vſ ſure. A. Certe magna differētia eſt inſ vē vſurariā p̄ legē o. miſſionā nō q̄ſitā a ſurtiūā ſeu raptā. Nā a talis res vſuraria recipi p̄t dūmō nō in ſtaudē creditō. ut colligit ſ. q. xij. in addi. D.

Quid de cōmunitatib⁹ q̄rundā ciuitatū q̄ dant pecuniā ad vſurā. R^o fm̄ Kap. Om̄s illi ciues q̄p̄ autoris

tate a cōſilio ſūt vſurarij ſūt Et eodē mō ſi cōtas vſ cōitas recipet aliq̄ pi gnus. a fruēt⁹ el⁹ nō cōputaret in ſortē. ext. eo. Cōqueſt⁹. ar. vij. q. j. ſicut vir. xxiij. q. iij. ſi habes. ff. qd̄ me. cā l. metū. q̄ cū anima ducētōdū Iſtē eſt de h̄is q̄ p̄bibere p̄nta nō p̄hibēt. eſt de ſen. ext. q̄ſitē. A. Cōcor. Doct. ut in ſum. eo. ti. q. l. vij. D. Et lic; oēs cōſentietes put vidū eſt o. miſſit vſurā tū fm̄ Wil. nō tenēt ad reſtitutōē; ſi q̄tum ad eos puenit vſ q̄tū releuati ſūt ab ep̄ſis q̄s feciſſent de ſuo. Illi tū q̄ p̄ſiterūt autoritatē vſ p̄ceptū ad vſurā a h̄mōi ita q̄ aliter ciues nō feciſſent eā in ſolidū tenēt. A. Iſtē in ſū. eo. ti. q. l. v. D.

Quid ſi iude⁹ accipet vſuās a p̄p̄i am̄. R^o fm̄ Kap. Mortali peccat et p̄t ab ecclia cōpelli ad reſtitutōē; indi recte ſc; ſtrahendo cōionem xp̄iano tū. ext. e. p̄. miſerabilē. vſ ſaltē tales coercedi ſūt a p̄ncipib⁹ a etiā a prelatiſ p̄dicto mō. ne ep̄gāt imoderatas vſuras. ext. eo. q̄nto. A. Immoderata at̄ intelligit om̄is vſura. ut nōt glo. in dicto e. q̄nto. cū ſit o. tra moderamē ſine iuſticia. ext. eo. ſup. eo. Iſtē iudei cogi dūt ad oēm reſtitutōē; vſurariū ut in de. ex. q̄nto. ext. eo. q̄ eē intelligit in iudeis ut; ibi p̄ glo. ſup. verbo cenſura. D. Sed xp̄ian⁹ licite recipit vſuās ab hoſtib⁹ cōtra q̄s iuſtū bellū gerit maxime ſi ſunt infideles. xxiij. q. iij. ab illo. q̄ accipit q̄d ſuū eſt. A. Et in dicto e. ab illo. p. q̄ hoc verū eſt reſp̄e ctu illaz rex q̄s quis a talib⁹ hoſtib⁹ poſſet etiā violētē rapere a non al̄s ut a p̄t colligi ex notatis in ſū. eo. t. q. l. vij. D. De p̄ſtātis q̄ ſūt in citati b⁹. vide ſ. Vſura. ij. q. penul. a ſi

Sura. ij. circa animalia. Vtū liceat lo caē animalia p̄ certo frumento. vſ alia vē annua. R^o fm̄ Wil. Licet eſt o. tract⁹ dūmō cōductoz nō graueſt ex immoderata mercede. A. Quia in cōſtētū locatōis q̄ eſt bone ſidei. merces d̄; eē iuſta et cōueniens arbitrio boni viri. ut. l. ſi